

[Ole Ejørn Kraft.]

partis formand og ordfører forudså det, give fuld tilslutning til de udtalelser, der er fremsat fra regeringens side af stats- og udenrigsministeren og af den nyudnævnte forsvarsminister, på dette område.

Jeg håber ikke, at den højtærede forsvarsminister bliver ked af, at jeg føler mig nødsaget til at udtale min tilfredshed med hans klare fastholden ved den hidtidige linie i dansk forsvarspolitik. Når jeg siger det, er det, fordi det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i anledning af nogle udtalelser, det ærede medlem hr. Aksel Møller havde fremsat, nærmest beklagede den højtærede forsvarsministers stilling. Men jeg vil fastholde, at den tale, som ministeren holdt, var en nøgtern og god tale, og ikke mindst synes jeg, at den højtærede ministers udtalelser til det indkaldte mandskab var værdifulde. Thi det er rigtigt overfor det unge mandskab at fremhæve værdien og nødvendigheden af den tjeneste, de yder. Der kan således ikke være nogen tvivl om efter de udtalelser, der foreligger fra regeringen, fra venstre og det konservative folkeparti, at vi vil fastholde det udenrigspolitiske og forsvarsmæssige samarbejde med Vesten indenfor Atlantpagten, og når denne politik gennemføres, som vi har al grund til at tro, ikke blot i ord, men også i handling, vil regeringen have tilslutning til den fra et stort flertal her i folketinget og også ude i befolkningen.

Det er naturligt i denne forbindelse at sige et par ord om forsvarets stilling i dag. Det har også været behandlet af enkelte andre talere under debatten. Det er klart, at den stedfundne våbentekniske udvikling og Vesttysklands optagelse i NATO med tyske styrkers deltagelse i Vesteuropas forsvar vil gøre en omlægning af det danske forsvar nødvendig. Denne omlægning kan meget vel blive af omfattende karakter.

I det folketingsudvalg, der er nedsat til at forberede en ny lovgivning, arbejder man nu på baggrund af et omfattende materiale med dette spørgsmål, og vi skal netop nu, når tingets medlemmer hjemsendes på ferie, påbegynde en møderække til udarbejdelse af et direktiv for de sagkyndige til forberedelse af et grundlag, hvorpå de endelige drøftelser om en ny forsvarsordning kan føres. Jeg vil gerne

have lov at sige klart og tydeligt her, at det er mit partis opfattelse, at sålænge dette arbejde foregår, kan der ikke foretages sådanne indgreb i forsvarets stilling, at dets karakter derved ændres. Det ville være en meget urigtig og uheldig fremgangsmåde at gøre det. Man kunne da meget let komme i den situation at måtte rette tilbage i løbet af forholdsvis kort tid, hvad man nu ændrede, og derfor finder jeg også, at de tanker, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard her har fremsat, er urealistiske og urimelige.

Der må virkelig nu gives dette folketingsudvalg tid til at tilendebringe sit arbejde, inden man på et meget, meget løst grundlag som det, det ærede medlem arbejder på, griber afgørende ind i forsvarets stilling, således som han har anbefalet det. Der kan nemlig på det nuværende tidspunkt intet siges om den kommende ordning. Jeg vil gerne understrege, at der er ingen, heller ikke i mit parti, der ønsker at bruge mere til forsvaret, end hvad dets nyttevirkning kræver, men forhandlingerne om nyordningen af forsvaret må føres på et rent sagligt grundlag for at finde, hvad forsvaret af vort område og hensynet til det vesteuropæiske forsvar, som jo er et samlet forsvar, hvoraf vort forsvar kun er en del, kræver. Vi skal ikke vende tilbage — det var egentlig det, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var godt på vej til — til den måde, vi behandlede forsvaret på i 1930'erne. Da gjorde man det på den måde, at man enedes om det absolut mindst mulige beløb, som man overhovedet kunne tænke sig, og derefter bad man de sagkyndige finde ud af, hvad man kunne få for de penge, der var altfor små. Resultatet blev, at vi ikke fik noget forsvar. Jeg troede, vi var kommet væk herfra. Jeg troede også, at vi ikke længere i dette ting skulle høre betragtninger om nytten af det danske forsvar. Jeg troede virkelig, at vi alle var enige om, at den gamle betragtning „hvad kan det nytte?“ ikke længere havde gyldighed i dag, hvor det ikke drejer sig om et isoleret dansk forsvar, men, således som den højtærede forsvarsminister også har understreget det, om et forsvar, der er et led i det europæiske, hvor vi står sammen med 12 andre stater og har den store støtte og styrke bag os,